

199. velikonoční výprava do Skryjí aneb nebojte se ohně

23. - 28. března 2005

Přestože jsme měli sraz na Hlaváku, nakonec jsme šli na Masarykovo nádraží. Ve vlaku jsme pantomimou předváděli zvířata a taky jsme luštili šifry a hádali přísloví. Když jsem šli na autobus, Tomáškoví se roztrhla taška, takže se za ním vlekla mléčná stopa. V autobuse jsme řešili Markovu hádanku a hlavně kecali a mobilovali.

Na místo určení už jsme šli potmě. Tam jsme si rozdělili dvě chatičky a pořádně jsme se zabydleli. Pak jsme si venku hráli se sirkami.

Před spaním se hrálo na kytaru a Mára četl Babičku dokud všichni neusnuli. Jediný, co bylo protivný, byly hlídky kvůli topení. Někdo se vůbec nezbudil. Nejlepší byl ale Filip. Ten si nařídil budíka až na druhý den.

Ve čtvrtek Mára záhadně zmizel, ale zase se tam objevil Jirka s Ivetou. Při rozcvičce jsme běželi nahoru na kopec. Tam jsem hráli hry a cvičili katy. Po obědě jsme se rozdělili na dvě skupiny a pomocí svíčky se snažili rozdělat oheň. Pak jsme na louce hráli zaháněnou, načež se šli všichni napít, protože jsme byli strašně uhoněný a pak jsme se vystrkávali z kruhu. Klukům se taky podařilo rozkopnout obrovskou pýchavku. Kdo chtěl, šel s Danem cvičit, někdo taky stríhal houbový pexesa a taky jsme nosili dřevo na táborák. Když jsem hráli Ubohým malou kočičku, Ráďa byl bezkonkurenčně nejlepší. Taky jsme měli po dvojicích předvádět sloky z kocoura Žluťáka.

V pátek jsem šli na výlet. Skoro celou cestu jsme hráli Bombu. Bylo to fakt vtipný, obzvlášť když se všichni váleli v bahně.

Když jsme dorazili na zříceninu, zase jsme byli ve dvou skupinách, ve kterých jsme měli připravit oheň a uvařit polévku. Kdyby nám s tím Dan s Márou nepomohli, asi bychom byli ještě teď o hladu. A pak už jsem dobývali hrad. Nejdřív byli strážci vedoucí a my jim sebrali 8/9 šátků, ale pak jsme se prohodili a oni sebrali všechny. A Fildovi se nějak podařilo slítnout ze zdi.

Zpátky jsme šli až za tmy. Ze začátku jsme znova hráli bombu, ale pak už jsme jen pochodovali. Nejhorší bylo slézt za té tmy dolů do údolí k chatkám. Někdo to vyřešil tak, že ten sráz sjel po zadku. Abychom nebyli, šli jsme se umýt do řeky. Ale jen Filip, Olivek a Ráďa tam vlezli celí. A Mára četl Babičku, dokud jsme neusnuli.

Ráno se nám vůbec nechtělo vstávat, takže jsme vylezli strašně pozdě. To se odrazilo i na pozdní snídani, při který nás přepadla Sylva s Markétou a zbytek jejich rodiny. Při tréninku nám Mára promluvil do duše. Taky jsme cvičily, přeskakovali a podlézali lano a házeli si se syrovými vajíčky. My ale mysleli, že jsou uvařená, takže jsme s nimi pěkně flákali. Schytl to nejen Tomášek, ale i Martin, která se z toho pěkně osypal. Ať žijí alergie. Ve dvojicích jsme pak měli do ešusu nasbírat co nejvíce dřeva a vydržet se zapáleným ohněm co nejdéle.

Večer hrál Jirka na kytaru a my jsme řešili různé úkoly a odpovídali na nějaký otázky. V chatě jsme potom hráli houbové pexeso. Kdo našel dvojici, musel říct co je tam za houbu, a když to nevěděl, muselo jeho družstvo splnit úkol, jako třeba navléct se do spacáku do konce hry, nebo oběhnout chatu s obráceně obutými botami atp.

Abychom Markovi udělali radost, vstali jsme v neděli brzy a cvičili jsme před chatou. Na tréninku jsme cvičili impulsy a taky hráli hutututu – všichni byli špinaví a pomlácení.

A pak už jsme začali s velikonočními tradicemi. Pletli jsme pomlázky a barvili vajíčka. Když jsme měli uklízet, nikomu se pořádně nechtělo. A protože jsme měli hlad, Iveta se rozhodla, že chleby budou na příděl podle toho, jak kdo makal.

Ráno jsme v lese běhali s buzolou, luštili šifry a sbírali vajíčka. Kluci holky sešvihali a mohlo se jít na snídani. Trošku jsme nestíhali balit, takže na autobus jsme běželi poklusem. Nakonec ale kluci stihli ještě koledovat ve vesnici.

V Berouně jsme se přidali ještě k nějakému oddílu a jeli jsme s nimi až do Prahy. Taky jsme byli ve vlaku namačkaný jak sardinky.